

(підпис)

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/2193

від 25 листопада 2015 року

про обмеження викидів у повітря певних забрудників від середніх спалювальних установок

(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 192(1),

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Комітету регіонів ⁽²⁾,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽³⁾,

Оскільки:

- (1) Рішення Європейського Парламенту і Ради № 1386/2013/ЄС ⁽⁴⁾ («Програма дій») визнає, що викиди забрудників у повітря за останні десятиліття було істотно скорочено, але у той же час рівень забруднення повітря залишається проблемою для багатьох регіонів Європи, а через забруднене повітря громадяни Союзу все ще зазнають впливу речовин, які є потенційно шкідливими для здоров'я та добробуту. Як зазначено в Програмі дій, екосистеми все ще страждають від надмірного накопичення азоту та сірки, пов'язаного з викидами від транспорту, нераціональних практик у сільському господарстві та виробництві електроенергії. У багатьох регіонах рівні забруднення повітря все ще перевищують встановлені Союзом норми, а стандарти якості повітря в Союзі все ще не відповідають цільовим показникам, встановленим Всесвітньою організацією охорони здоров'я.
- (2) Щоб забезпечити здорове довкілля для всіх, Програма дій передбачає, що місцеві інструменти має бути доповнено відповідною стратегією як на національному рівні, так і на рівні Союзу. Зокрема, вона потребує посилення зусиль для досягнення повної відповідності зі стандартами якості повітря Союзу та визначення стратегічних цілей та дій на період після 2020 року.
- (3) Наукові дослідження показують, що забруднення повітря скорочує середню тривалість життя громадян Союзу на вісім місяців.
- (4) Викиди забрудників унаслідок спалювання палива у середніх спалювальних установках не врегульовані на рівні Союзу незважаючи на те, що вони мають усе більший вплив на забруднення повітря, зокрема у зв'язку зі зростанням інтенсивності використання біомаси як палива внаслідок кліматичних та енергетичних політик.
- (5) Спалювання палива у певних дрібних спалювальних установках і приладах підпадає під дію імплементаційних інструментів, передбачених Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/125/ЄС ⁽⁵⁾. За Директивою 2009/125/ЄС конче необхідно вжити подальших заходів для того, щоб заповнити регуляторну прогалину, що залишається. Спалювання палива у великих спалювальних установках підпадає під дію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/75/ЄС ⁽⁶⁾ від 7 січня 2013 року, а Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/80/ЄС ⁽⁷⁾ залишається застосовною до великих спалювальних установок, зазначених у статті 30(2) Директиви 2010/75/ЄС, до 31 грудня 2015 року.

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/2193**від 25 листопада 2015 року****про обмеження викидів у повітря певних забрудників від середніх спалювальних установок****(Текст стосується ЄЄП)**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 192(1),

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,Беручи до уваги висновок Комітету регіонів ⁽²⁾,Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽³⁾,

Оскільки:

- (1) Рішення Європейського Парламенту і Ради № 1386/2013/ЄС ⁽⁴⁾ («Програма дій») визнає, що викиди забрудників у повітря за останні десятиліття було істотно скорочено, але у той же час рівень забруднення повітря залишається проблемою для багатьох регіонів Європи, а через забруднене повітря громадяни Союзу все ще зазнають впливу речовин, які є потенційно шкідливими для здоров'я та добробуту. Як зазначено в Програмі дій, екосистеми все ще страждають від надмірного накопичення азоту та сірки, пов'язаного з викидами від транспорту, нераціональних практик у сільському господарстві та виробництві електроенергії. У багатьох регіонах рівні забруднення повітря все ще перевищують встановлені Союзом норми, а стандарти якості повітря в Союзі все ще не відповідають цільовим показникам, встановленим Всесвітньою організацією охорони здоров'я.
- (2) Щоб забезпечити здорове довкілля для всіх, Програма дій передбачає, що місцеві інструменти має бути доповнено відповідною стратегією як на національному рівні, так і на рівні Союзу. Зокрема, вона потребує посилення зусиль для досягнення повної відповідності зі стандартами якості повітря Союзу та визначення стратегічних цілей та дій на період після 2020 року.
- (3) Наукові дослідження показують, що забруднення повітря скорочує середню тривалість життя громадян Союзу на вісім місяців.
- (4) Викиди забрудників унаслідок спалювання палива у середніх спалювальних установках не врегульовані на рівні Союзу незважаючи на те, що вони мають усе більший вплив на забруднення повітря, зокрема у зв'язку зі зростанням інтенсивності використання біомаси як палива внаслідок кліматичних та енергетичних політик.
- (5) Спалювання палива у певних дрібних спалювальних установках і приладах підпадає під дію імплементаційних інструментів, передбачених Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/125/ЄС ⁽⁵⁾. За Директивою 2009/125/ЄС конче необхідно вжити подальших заходів для того, щоб заповнити регуляторну прогалину, що залишається. Спалювання палива у великих спалювальних установках підпадає під дію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/75/ЄС ⁽⁶⁾ від 7 січня 2013 року, а Директива

Європейського Парламенту і Ради 2001/80/ЄС ⁽⁷⁾ залишається застосовною до великих спалювальних установок, зазначених у статті 30(2) Директиви 2010/75/ЄС, до 31 грудня 2015 року.

- (6) У своєму звіті Європейському Парламенту і Раді від 17 травня 2013 року Комісія, спираючись на результати перевірок, здійснених на підставі статті 30(9) та статті 73 Директиви 2010/75/ЄС про промислові викиди в частині викидів від високопродуктивного тваринництва та спалювальних установок, дійшла висновку, що для спалювання палива у середніх спалювальних установках було продемонстровано очевидний потенціал до економічно ефективного скорочення викидів у повітря.
- (7) Міжнародні зобов'язання Союзу у сфері забруднення повітря, що стосуються послаблення окиснення, евтрофікації, приповерхневого озонового шару і викидів твердих часток, погоджені згідно з Гетеборзьким Протоколом до Конвенції про транскордонне забруднення повітря на великі відстані з урахуванням змін, внесених у 2012 році з метою посилення чинних зобов'язань щодо скорочення викидів діоксиду сірки, оксидів азоту та легких органічних сполук та запровадження нових зобов'язань зі скорочення викидів дрібнодисперсних твердих часток (ТЧ 2,5), якого необхідно досягнути з 2020 року.
- (8) Повідомлення Комісії Європейському Парламенту, Раді, Європейському економічно-соціальному комітету та Комітету регіонів від 18 грудня 2013 року «Програма чистого повітря для Європи» передбачає заходи з контролю за викидами речовин, що забруднюють повітря, від середніх спалювальних установок, таким чином завершуючи формування регуляторних рамок у спалювальному секторі. Програма чистого повітря довершує план скорочення забруднень на 2020 рік, викладений у Повідомленні Комісії Раді та Європейському Парламенту від 21 вересня 2005 року «Тематична стратегія щодо забруднення повітря», та на працьовує цілі зі зменшення техногенного впливу на період до 2030 року. Для досягнення усіх цих стратегічних цілей має бути запроваджена регуляторна програма, що включатиме в себе заходи з контролю викидів середніх спалювальних установок.
- (9) Середні спалювальні установки потрібно розробляти та експлуатувати у спосіб, який сприятиме збільшенню енергоефективності. З цих міркувань, так само як і з міркувань економічної доцільності, особливу увагу при модернізації середніх спалювальних установок та визначенні об'єктів великих інвестицій слід приділяти технічним можливостям та життєвому циклу наявних середніх спалювальних установок.
- (10) Для забезпечення того, щоб робота середньої спалювальної установки не призводила до погіршення якості повітря, заходи, вжиті для обмеження викидів у повітря діоксиду сірки, оксидів азоту та пилу, не повинні спричиняти збільшення викидів інших забрудників, наприклад монооксиду вуглецю.
- (11) Середні спалювальні установки, які уже підпадають під дію загальноєвропейських мінімальних вимог, такі як установки, до яких застосовується правило агрегації згідно з главою III Директиви 2010/75/ЄС, чи установки для спалювання чи з можливістю спалювання твердих чи рідких відходів, які відтак підпадають під застосування глави IV зазначеної Директиви, має бути виключено зі сфери застосування цієї Директиви.
- (12) Певні середні спалювальні установки також має бути виключено зі сфери застосування цієї Директиви на підставі їхніх технічних характеристик або застосування в особливих видах діяльності.
- (13) Зважаючи на те, що середні спалювальні установки на нафто- та газопереробних заводах, які виробляють енергію шляхом спалювання заводського палива (окремо або в комбінації з іншими видами палива), та регенераційні котли в установках для виробництва целюлози підпадають під норми викидів, пов'язані з найкращими доступними техніками (НДТ),

визначеними у висновках щодо НДТ, уже впроваджених Директивою 2010/75/ЄС, ця Директива не має застосовуватися до таких установок.

- (14)Цю Директиву необхідно застосовувати до спалювальних установок, у тому числі комплексів із двох або більше нових середніх спалювальних установок, сукупне номінальне теплоспоживання яких становить чи перевищує 1 МВт, але не більше 50 МВт. Індивідуальні спалювальні установки з номінальним теплоспоживанням менше 1 МВт варто не брати до уваги при обчисленні сукупного номінального теплоспоживання комплексу спалювальних установок. З метою уникнення регуляторної прогалини, цю Директиву також мають застосовувати до комплексів нових середніх спалювальних установок, сукупне номінальне теплоспоживання яких становить чи перевищує 50 МВт, без обмеження дії глави III Директиви 2010/75/ЄС.
- (15)Щоб забезпечити контроль викидів у повітря діоксиду сірки, оксидів азоту та пилу, кожна середня спалювальна установка має працювати лише у разі, якщо на неї було надано дозвіл чи її було зареєстровано компетентним органом на підставі інформації, поданої оператором.
- (16)З метою здійснення контролю викидів у повітря від середніх спалювальних установок, у цій Директиві має бути визначено значення гранично допустимих викидів і вимоги до нагляду.
- (17)Значення гранично допустимих викидів, визначені в додатку II, не повинні застосовуватися до середніх спалювальних установок, розташованих на Канарських островах, у Французьких заморських департаментах, на Азорах та Мадейрі у зв'язку з технічними та логістичними особливостями, пов'язаними з ізолюванням розташуванням таких установок. Відповідні держави-члени мають встановити значення гранично допустимих викидів для таких установок задля зменшення викидів у повітря та потенційних ризиків для здоров'я та довкілля.
- (18)Щоб забезпечити достатній час для технічної адаптації наявних середніх спалювальних установок до вимог цієї Директиви, значення гранично допустимих викидів слід застосовувати до цих установок після завершення фіксованого періоду з дати застосування цієї Директиви.
- (19)Для врахування деяких окремих обставин, за яких застосування значень гранично допустимих викидів призведе до непропорційно високих витрат порівняно з перевагами для довкілля, держави-члени повинні мати змогу звільняти середні спалювальні установки, які використовують у надзвичайних випадках та експлуатують впродовж обмежених періодів часу, від відповідності значенням гранично допустимих викидів, визначеним цією Директивою.
- (20)Зважаючи на інфраструктурні обмеження, з якими стикаються середні спалювальні установки у складі малих ізолюваних систем (SIS) або надмалих ізолюваних систем (MIS), та зважаючи на потребу в сприянні їхньому об'єднанню, таким установкам потрібно надати більше часу на адаптацію до значень гранично допустимих викидів, визначених у цій Директиві.
- (21)Зважаючи на загальну користь централізованого теплопостачання з точки зору сприяння скороченню побутового використання палива, що призводить до високих рівнів забруднення повітря, та з точки зору підвищення енергоефективності й скорочення викидів CO₂, державам-членам слід мати змогу надавати більше часу на адаптацію наявних середніх спалювальних установок, які подають суттєвий обсяг виробленого ними корисного тепла до мережі загального користування для централізованого теплопостачання, до значень гранично допустимих викидів, визначених у цій Директиві.
- (22)Зважаючи на нещодавні інвестиції в установки на біомасі, спрямовані на збільшення

використання відновлюваних джерел енергії, які вже зумовили скорочення викидів забрудників повітря, та з метою врахування пов'язаних інвестиційних циклів, державам-членам слід мати змогу надавати більше часу на адаптацію таких установок до значень гранично допустимих викидів, визначених у цій Директиві.

- (23) З огляду на ключову роль газокompресорних станцій для надійної та безпечної експлуатації національних газотранспортних мереж та з огляду на специфічні обмеження, пов'язані з їхнім удосконаленням, державам-членам слід мати змогу надавати більше часу на адаптацію середніх спалювальних установок, які підтримують роботу таких станцій, до значень гранично допустимих викидів, визначених у цій Директиві.
- (24) Відповідно до статті 193 Договору про функціонування Європейського Союзу (ДФЄС), ця Директива не перешкоджає державам-членам підтримувати або впроваджувати жорсткіші захисні інструменти. Такі інструменти можуть знадобитися, приміром, у зонах, які не відповідають граничним значенням якості повітря. У таких випадках держави-члени мають оцінювати потребу у застосуванні жорсткіших значень гранично допустимих викидів, порівняно з визначеними в цій Директиві вимогами, в рамках розроблення планів забезпечення якості повітря, передбачених Директивою Європейського Парламенту і Ради 2008/50/ЄС ⁽⁸⁾. Такі оцінювання мають враховувати результати обміну інформацією про найкращі показники скорочення викидів, що їх можна досягнути завдяки найкращим доступним і перспективним технологіям. Комісія має організувати такий обмін інформацією між державами-членами, залученими галузями промисловості, у тому числі операторами та надавачами технологій, та неурядовими організаціями, у тому числі тими, які опікуються охороною довкілля.
- (25) Держави-члени мають забезпечити, щоб оператор середньої спалювальної установки вживав необхідних заходів у випадку недотримання положень цієї Директиви. Держави-члени мають запровадити систему перевірок відповідності середніх спалювальних установок вимогам цієї Директиви.
- (26) Щоб забезпечити дієву імплементацію та виконання цієї Директиви, такі перевірки потрібно, наскільки це можливо, координувати із інспектуваннями, які здійснюють на виконання вимог інших законодавчих актів Союзу, залежно від випадку.
- (27) Положення цієї Директиви щодо доступу до інформації, пов'язаної з її імплементацією, слід застосовувати у спосіб, що забезпечує повноцінну дію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/4/ЄС ⁽⁹⁾.
- (28) Щоб полегшити тягар для малих і середніх підприємств, які експлуатують середні спалювальні установки, адміністративні зобов'язання операторів стосовно надання інформації, моніторингу та звітності мають бути пропорційними та уникати дублювання, водночас даючи змогу здійснення ефективної перевірки відповідності з боку компетентного органу.
- (29) Щоб забезпечити достовірність та узгодженість наданої державами-членами інформації щодо імплементації цієї Директиви та сприяти обміну інформацією між державами-членами і Комісією, Комісія, за сприяння Європейського агентства з охорони довкілля, має розробити інструменти електронного звітування, доступні також для внутрішнього використання державами-членами в цілях національного звітування та опрацювання даних.
- (30) Комісія має розглянути потребу в перегляді значень гранично допустимих викидів, визначених у додатку II, для нових середніх спалювальних установок відповідно до новітніх технологій. У цьому контексті, Комісія також має оцінити потреби у визначенні конкретних значень гранично допустимих викидів інших забрудників, таких як монооксид вуглецю, та можливі мінімальні стандарти енергоефективності.
- (31) З метою адаптації до науково-технічного прогресу Комісії має бути делеговано

повноваження ухвалювати акти згідно зі статтею 290 ДФЄС для коригування положень про оцінювання відповідності, викладених у пункті 2 частини 2 додатка III. Особливо важливо, щоб Комісія проводила належні консультації під час своєї підготовчої роботи, у тому числі на експертному рівні. Комісія, під час підготовки та розроблення делегованих актів, повинна забезпечити одночасне, своєчасне та належне передання відповідних документів Європейському Парламенту і Раді.

(32) Щоб забезпечити однакові умови для імплементації цієї Директиви, а також спростити й оптимізувати зобов'язання держав-членів щодо звітування, необхідно наділити Комісію виконавчими повноваженнями щодо визначення технічних форматів для звітування. Зазначені повноваження необхідно здійснювати відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 ⁽¹⁰⁾.

(33) Оскільки цілі цієї Директиви, а саме поліпшення якості довкілля та здоров'я людей, не можуть достатньою мірою бути досягнуті державами-членами, але їх можна, з огляду на їх масштаб і наслідки, краще досягти на рівні Союзу, Союз може ухвалити інструменти згідно з принципом субсидіарності, як встановлено у статті 5 Договору про Європейський Союз. Відповідно до принципу пропорційності, встановленого в зазначеній статті, ця Директива не виходить за межі необхідного для досягнення таких цілей.

(34) Ця Директива поважає фундаментальні права та дотримується принципів, визнаних, зокрема, Хартією фундаментальних прав Європейського Союзу (далі — «Хартія»). Зокрема, ця Директива спрямована на те, щоб сприяти застосуванню статті 37 Хартії щодо охорони довкілля.

(35) Відповідно до Спільної політичної декларації держав-членів та Комісії від 28 вересня 2011 року про пояснювальні документи ⁽¹¹⁾, держави-члени зобов'язались супроводжувати, в обґрунтованих випадках, повідомлення про їхні заходи з транспозиції одним або кількома документами, що роз'яснюють взаємозв'язок між елементами директиви та відповідними частинами національних інструментів транспозиції. Щодо цієї Директиви, законодавець вважає передання таких документів обґрунтованим,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Предмет

Ця Директива встановлює правила контролю викидів діоксиду сірки (SO₂), оксидів азоту (NO_x) та пилу в атмосферу з середніх спалювальних установок, відтак зменшуючи забруднення повітря та потенційні ризики для здоров'я і довкілля внаслідок таких викидів.

Ця Директива також встановлює правила моніторингу викидів монооксиду вуглецю (CO).

Стаття 2

Сфера застосування

1. Цю Директиву застосовують до спалювальних установок, номінальне теплоспоживання яких становить чи перевищує 1 МВт, але не більше 50 МВт (далі — «середні спалювальні установки»), незалежно від типу палива, яке вони використовують.

2. Цю Директиву також застосовують до комплексів нових середніх спалювальних установок згідно зі статтею 4, у тому числі комплексів, сукупне номінальне теплоспоживання яких становить чи перевищує 50 МВт, якщо такий комплекс не утворює спалювальну установку, що підпадає під дію глави III Директиви 2010/75/ЄС.

3. Цю Директиву не застосовують до:

(а) спалювальних установок, що підпадають під дію глави III чи глави IV Директиви 2010/75/

ЄС;

- (b) спалювальних установок, що підпадають під дію Директиви Європейського Парламенту і Ради 97/68/ЄС ⁽¹²⁾;
- (c) спалювальних установок в господарстві, сукупне номінальне теплоспоживання яких нижче або на рівні 5 МВт, та які використовують як паливо лише необроблений послід свійської птиці, як зазначено в статті 9(a) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1069/2009 ⁽¹³⁾;
- (d) спалювальних установок, у яких газоподібні продукти згоряння використовують для безпосереднього нагрівання, висушування або будь-якого іншого оброблення предметів або матеріалів;
- (e) спалювальних установок, у яких газоподібні продукти згоряння використовують безпосередньо для газового опалення, призначеного для обігріву приміщень з метою поліпшення умов на робочих місцях;
- (f) установок допалювання, спроектованих для очищення відхідних газів у промислових процесах шляхом спалювання, що їх не експлуатують як окремі спалювальні установки;
- (g) будь-яких технічних апаратів, що їх використовують для приведення у рух транспортних засобів, кораблів або повітряних суден;
- (h) газових турбін, газових і дизельних двигунів, коли їх використовують на морських платформах;
- (i) технічних засобів для регенерації каталізаторів каталітичного крекінгу;
- (j) технічних засобів для перетворення сірководню на сірку;
- (k) реакторів, які використовують у хімічній промисловості;
- (l) батарей коксових печей;
- (m) повітрянагрівачів Каупера;
- (n) крематоріїв;
- (o) спалювальних установок на нафто- та газопереробних заводах, які виробляють енергію шляхом спалювання заводського палива (окремо або в комбінації з іншими видами палива);
- (p) регенераційних котлів в установках для виробництва целюлози.

4. Цю Директиву не застосовують до дослідницької діяльності, розробницької діяльності чи випробування нових продуктів і процесів, які стосуються середніх спалювальних установок. Держави-члени можуть встановлювати спеціальні умови для застосування цього параграфу.

Стаття 3

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (1) «викид» означає вихід речовин із спалювальної установки в атмосферу;
- (2) «значення гранично допустимих викидів» означає дозволений обсяг речовини у відпрацьованих газах спалювальної установки, який може бути викинуто в повітря впродовж заданого періоду;
- (3) «оксиди азоту» (NO_x) означає оксид азоту та діоксид азоту, виражені як діоксид азоту (NO_2);
- (4) «пил» означає частки будь-якої форми, структури та щільності, розсіяні в газоподібній фракції у точці відбору зразка, які можуть бути відфільтровані у визначених умовах після

репрезентативного відбору газу для аналізів та які залишаються над фільтром або на фільтрі після висушування у визначених умовах;

- (5) «спалювальна установка» означає будь-який технічний апарат, у якому внаслідок окиснення палива утворюється тепло для подальшого використання;
- (6) «наявна спалювальна установка» означає спалювальну установку, яку було введено в експлуатацію до 20 грудня 2018 року або на яку до 19 грудня 2017 року було видано дозвіл, передбачений національним законодавством, за умови, що таку установку введено в експлуатацію не пізніше 20 грудня 2018 року;
- (7) «нова спалювальна установка» означає спалювальну установку, яка не належить до наявних спалювальних установок;
- (8) «двигун» означає газовий двигун, дизельний двигун або двопаливний двигун;
- (9) «газовий двигун» означає двигун внутрішнього згорання, що працює відповідно до циклу Отто та використовує електрозапалювання для спалювання палива;
- (10) «дизельний двигун» означає двигун внутрішнього згорання, що працює відповідно до циклу Дізеля та використовує запалювання від стиснення для спалювання палива;
- (11) «двопаливний двигун» означає двигун внутрішнього згорання, який використовує запалювання від стиснення та працює відповідно до циклу Дізеля при спалюванні рідкого палива та відповідно до циклу Отто при спалюванні газоподібного палива;
- (12) «газова турбіна» означає будь-який обертальний механізм, який перетворює теплову енергію у механічну роботу, основними частинами якої є компресор, тепловий пристрій, в якому паливо окиснюється для нагрівання робочої рідини, та турбіни; до них належать газові турбіни як відкритого циклу, так і комбінованого циклу, а також усі газові турбіни теплофікаційного циклу з допалюванням або без;
- (13) «мала ізольована система» (SIS) означає малу ізольовану систему, як її означено у пункті 26 статті 2 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/72/ЄС ⁽¹⁴⁾;
- (14) «надмала ізольована система» (MIS) означає надмалу ізольовану систему, як її означено у пункті 27 статті 2 Директиви 2009/72/ЄС;
- (15) «паливо» означає будь-який твердий, рідкий або газоподібний горючий матеріал;
- (16) «заводське паливо» означає твердий, рідкий або газоподібний горючий матеріал, отриманий на етапах дистиляції та конверсії в ході перероблення сирової нафти, у тому числі паливний газ власного виробництва, синтетичний газ, побічні нафтопродукти та нафтовий кокс;
- (17) «відходи» означає відходи, як їх означено у пункті 1 статті 3 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2008/98/ЄС ⁽¹⁵⁾;
- (18) «біомаса» означає будь-що з такого:
 - (a) продукти, що складаються з будь-якої рослинної речовини, що походить із сільського чи лісового господарства, які можуть бути використані як паливо з метою добування з них енергетичного вмісту;
 - (b) такі види відходів:
 - (i) рослинні відходи сільського чи лісового господарства;
 - (ii) рослинні відходи харчопереробної промисловості, якщо з них добувають утворюване тепло;
 - (iii) волокнисті рослинні відходи від виробництва целюлози з первинної сировини та виробництва паперу з целюлозної сировини, якщо їх сумісно спалюють у місці виробництва, добуваючи утворюване тепло;

(iv) коркові відходи;

(v) деревні відходи, за винятком деревних відходів, які можуть містити галогенізовані органічні сполуки або важкі метали в результаті оброблення консервантами або оболонкування деревини та які включають, зокрема, такі деревні відходи, що утворені з відходів будівництва або знесення;

(19) «газойль» означає:

(a) будь-яке рідке паливо нафтового походження, що підпадає під коди CN 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 або 2710 20 19; або

(b) будь-яке рідке паливо нафтового походження, менш ніж 65% об'єму якого (включно з втратами) дистилується при 250 °C і принаймні 85% об'єму якого (включно з втратами) дистилується при 350 °C за методом ASTM D86;

(20) «природний газ» означає утворений природним чином метан, що містить не більше 20 % (за об'ємом) інертних газів та інших складників;

(21) «важке нафтове паливо» означає:

(a) будь-яке рідке паливо нафтового походження, що підпадає під коди CN 2710 19 51 – 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 або 2710 20 39; або

(b) будь-яке рідке паливо нафтового походження, крім газойлю, означеного в пункті 19, яке, з огляду на межі дистиляції, підпадає під категорію важких олив, призначених для використання як паливо, і менш ніж 65% об'єму якого (включно з втратами) дистилується при 250 °C за методом ASTM D86. Якщо дистиляція не може бути визначена за методом ASTM D86, такий нафтопродукт так само відносять до категорії важкого нафтового палива;

(22) «години експлуатації» означає час, виражений у годинах, протягом якого спалювальна установка функціонує та здійснює викиди у повітря, за винятком періодів пуску та зупинки;

(23) «оператор» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка експлуатує чи контролює спалювальну установку або, якщо це передбачено національним правом, якій делеговано вирішальні економічні повноваження щодо технічного функціонування установки;

(24) «зона» означає частину території держави-члена, межі якої визначені такою державою-членом в цілях оцінювання якості повітря та управління якістю повітря, як встановлено в Директиві 2008/50/ЄС.

Стаття 4

Агрегація

Комплекси, утворені з двох чи більше середніх спалювальних установок, необхідно вважати однією середньою спалювальною установкою в цілях цієї Директиви, а їхні значення номінального теплоспоживання необхідно додавати для розрахунку сукупного номінального теплоспоживання, коли:

— відхідні гази таких середніх спалювальних установок виходять через спільну димову башту, або

— враховуючи технічні та економічні фактори, відхідні гази таких середніх спалювальних установок могли б, на думку компетентного органу, виходити через спільну димову башту.

Стаття 5

Дозволи та реєстрація

1. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення того, щоб жодна нова середня спалювальна установка не працювала без дозволу або без реєстрації.
 2. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення того, щоб станом на 1 січня 2024 року жодна наявна середня спалювальна установка з номінальним теплоспоживанням понад 5 МВт не працювала без дозволу або без реєстрації.
- Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення того, щоб станом на 1 січня 2029 року жодна наявна середня спалювальна установка, номінальне теплоспоживання якої нижче або на рівні 5 МВт, не працювала без дозволу або без реєстрації.
3. Держави-члени повинні визначити процедуру для надання дозволу або для реєстрації середніх спалювальних установок. Такі процедури повинні включати принаймні зобов'язання для оператора інформувати компетентний орган про експлуатацію або намір експлуатувати середню спалювальну установку, та надавати принаймні ту інформацію, яка перелічена в додатку I.
 4. Компетентний орган повинен зареєструвати або розпочати процедуру видачі дозволу на середню спалювальну установку впродовж одного місяця з моменту надання оператором інформації, зазначеної у параграфі 3. Компетентний орган має поінформувати оператора про таку реєстрацію або про початок процедури видачі дозволу.
 5. Компетентний орган повинен вести реєстр із інформацією про кожен середню спалювальну установку, в тому числі з інформацією, переліченою в додатку I, та інформацією, отриманою відповідно до статті 9. Наявні середні спалювальні установки мають бути включені в такий реєстр із дати реєстрації або з дати видачі дозволу згідно із цією Директивою. Компетентний орган також повинен забезпечити доступ громадськості до інформації, вміщеної в такому реєстрі, в тому числі через інтернет, відповідно до Директиви 2003/4/ЄС.
 6. Без обмеження зобов'язання мати дозвіл або реєстрацію для середніх спалювальних установок, держави-члени можуть включати до загальних зобов'язальних правил вимоги до певних категорій середніх спалювальних установок. Якщо ухвалено загальні зобов'язальні правила, дозвіл або реєстраційний документ може просто містити покликання на такі правила.
 7. Для середніх спалювальних установок, які входять до складу об'єкту, що підпадає під дію глави II Директиви 2010/75/ЄС, вимоги цієї статті слід вважати виконаними, якщо досягнуто відповідності зазначеній Директиві.
 8. Будь-який дозвіл, наданий, або реєстрацію, проведено відповідно до іншого національного законодавства або законодавства Союзу, може бути об'єднано з дозволом або реєстрацією, передбаченими параграфом 1, у єдиний дозвіл або реєстрацію за умови, що такий дозвіл або реєстрація містить інформацію, передбачену вимогами цієї статті.

Стаття 6

Значення гранично допустимих викидів

1. Без обмеження дії глави II Директиви 2010/75/ЄС там, де це застосовно, до середніх спалювальних установок застосовують значення гранично допустимих викидів, визначені в додатку II до цієї Директиви.

Значення гранично допустимих викидів, визначені в додатку II, не застосовують до середніх спалювальних установок, розташованих на Канарських островах, у Французьких заморських департаментах, на Азорах та Мадейрі. Відповідні держави-члени встановлюють значення гранично допустимих викидів для таких установок задля зменшення викидів у повітря та потенційних ризиків для здоров'я та довкілля.

2. З 1 січня 2025 року викиди в повітря SO₂, NO_x та пилу з наявних середніх спалювальних установок з номінальним теплоспоживанням понад 5 МВт не повинні перевищувати значень

гранично допустимих викидів, визначених у таблицях 2 та 3 частини 1 додатка II.

З 1 січня 2030 року викиди в повітря SO_2 , NO_x та пилу з наявних середніх спалювальних установок з номінальним теплоспоживанням нижче або на рівні 5 МВт не повинні перевищувати значень гранично допустимих викидів, визначених у таблицях 1 та 3 частини 1 додатка II.

3. Держави-члени можуть звільнити наявні середні спалювальні установки, що їх експлуатують не довше ніж 500 годин експлуатації на рік як ковзне середнє за період у п'ять років, від відповідності значенням гранично допустимих викидів, визначеним у таблицях 1, 2 та 3 частини 1 додатка II.

Держави-члени можуть підвищити ліміт, вказаний у першому підпараграфі, до 1 000 годин експлуатації у таких екстрених випадках чи надзвичайних обставинах:

- для резервного виробництва енергії на сполучених островах у разі припинення основного енергопостачання до острова,
- середні спалювальні установки використовують для виробництва теплової енергії у випадках винятково холодної погоди.

В усіх випадках, визначених у цьому параграфі, для установок, що спалюють тверді види палива, повинне бути застосоване значення гранично допустимих викидів для пилу у 200 мг/Нм^3 .

4. Наявні середні спалювальні установки, які входять до складу SIS або MIS, повинні відповідати значенням гранично допустимих викидів, визначеним у таблицях 1, 2 та 3 частини 1 додатка II, з 1 січня 2030 року.

5. До 1 січня 2030 року держави-члени можуть звільнити наявні спалювальні установки з номінальним теплоспоживанням понад 5 МВт від відповідності значенням гранично допустимих викидів, визначеним у додатку II, за умови, що принаймні 50 % корисного тепла, що виробляє установка як ковзне середнє за період у п'ять років, надходить у формі пари або гарячої води в мережу загального користування для централізованого тепlopостачання. У випадку такого звільнення значення гранично допустимих викидів, встановлені компетентним органом, не повинні перевищувати $1\,100 \text{ мг/Нм}^3$ для SO_2 та 150 мг/Нм^3 для пилу.

До 1 січня 2030 року держави-члени можуть звільнити середні спалювальні установки, основним видом палива яких є тверда біомаса та які розташовані у зонах, де, згідно з оцінюванням за Директивою 2008/50/ЄС, забезпечено дотримання граничних значень, передбачених зазначеною Директивою, від відповідності значенням гранично допустимих викидів, встановленим у додатку II до цієї Директиви. У випадку такого звільнення значення гранично допустимих викидів, встановлені компетентним органом, не повинні перевищувати 150 мг/Нм^3 для пилу.

Компетентний орган у будь-якому разі повинен пересвідчитися, що не спричинено жодного значного забруднення і досягнуто високого рівня захисту довкілля в цілому.

6. До 1 січня 2030 року держави-члени можуть звільнити наявні спалювальні установки з номінальним теплоспоживанням понад 5 МВт, що їх використовують для підтримання роботи газокompресорних станцій, щоб забезпечити надійність та безпечність функціонування національної газотранспортної системи, від відповідності значенням гранично допустимих викидів для NO_x , визначеним у таблиці 3 частини 1 додатка II.

7. З 20 грудня 2018 року викиди SO_2 , NO_x та пилу в повітря із нових середніх спалювальних установок не повинні перевищувати значень гранично допустимих викидів, визначених у частині 2 додатка II.

8. Держави-члени можуть звільнити нові середні спалювальні установки, що їх експлуатують не довше ніж 500 годин експлуатації на рік як ковзне середнє за період у три роки, від

відповідності значенням гранично допустимих викидів, визначеним у частині 2 додатка II. У випадку такого звільнення для установок, що спалюють тверді види палива, застосовують значення гранично допустимих викидів для пилу в 100 мг/Нм^3 .

9. У зонах або їх частинах, що не відповідають граничним значенням якості повітря, встановленим у Директиві 2008/50/ЄС, держави-члени повинні оцінити потребу в застосуванні для окремих середніх спалювальних установок у таких зонах або їх частинах жорсткіших значень гранично допустимих викидів, ніж визначені у цій Директиві, у рамках розроблення планів забезпечення якості повітря, зазначених у статті 23 Директиви 2008/50/ЄС, беручи до уваги результати обміну інформацією, згаданого в параграфі 10 цієї статті, за умови, що застосування таких значень гранично допустимих викидів результативно сприятиме помітному поліпшенню якості повітря.

10. Комісія організує обмін інформацією між державами-членами, залученими галузями промисловості та неурядовими організаціями щодо рівнів викидів, досяжних із найкращими доступними та перспективними технологіями, та щодо пов'язаних витрат.

Комісія публікує результати такого обміну інформацією.

11. Компетентний орган може надати відступ на максимальний період шість місяців від зобов'язання відповідати значенням гранично допустимих викидів, передбаченим у параграфах 2 і 7, для SO_2 , стосовно середньої спалювальної установки, яка зазвичай використовує паливо із низьким вмістом сірки, у випадках, коли оператор не може забезпечити відповідність зазначеним гранично допустимим значенням через перебої у постачанні палива із низьким вмістом сірки у результаті серйозного дефіциту.

Держави-члени повинні впродовж одного місяця повідомити Комісію про будь-які відступи, надані відповідно до першого підпараграфа.

12. Компетентний орган може надати відступ від зобов'язання дотримуватися значень гранично допустимих викидів, передбачених у параграфах 2 і 7, у випадках, якщо в середній спалювальній установці, що використовує тільки газоподібне паливо, доводиться як виняток використовувати інші види палива через раптові перебої у постачанні газу, і з цієї причини її потрібно було б обладнати додатковими технічними засобами для зниження викидів. Строк, на який може бути надано такий відступ, не повинен перевищувати десяти днів, окрім випадків, коли оператор демонструє компетентному органу, що триваліший строк є обґрунтованим.

Держави-члени повинні впродовж одного місяця повідомити Комісію про будь-які відступи, надані відповідно до першого підпараграфа.

13. Якщо середня спалювальна установка одночасно використовує два чи більше видів палива, значення гранично допустимих викидів для кожного забрудника потрібно обчислювати:

- (а) виходячи зі значень гранично допустимих викидів для кожного окремого виду палива, як визначено у додатку II;
- (б) визначивши зважені значення гранично допустимих викидів за видами палива, отримані шляхом множення кожного значення гранично допустимих викидів, зазначеного у пункті (а), на теплову потужність кожного виду палива, та розділення добутку множення на суму теплових потужностей, згенерованих всіма видами палива; та
- (с) виконавши агрегацію зважених за видами палива значень гранично допустимих викидів.

Стаття 7

Обов'язки оператора

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб оператор здійснював моніторинг викидів щонайменше відповідно до частини 1 додатка III.

2. Для середніх спалювальних установок, що працюють на декількох видах палива, моніторинг викидів проводять під час спалювання палива чи паливної суміші, яка може призвести до найвищого рівня викидів, впродовж періоду, що репрезентує нормальні умови експлуатації.

3. Оператор повинен вести реєстр і опрацьовувати всі результати моніторингу у спосіб, що дає змогу перевірити відповідність значень гранично допустимих викидів згідно з правилами, визначеними в частині 2 додатка III.

4. Для середніх спалювальних установок, що використовують допоміжне очисне обладнання для забезпечення відповідності значенням гранично допустимих викидів, оператор повинен вести реєстр або мати інформацію, що свідчить про ефективну безперервну експлуатацію такого обладнання.

5. Оператор середньої спалювальної установки повинен зберігати таке:

- (a) дозвіл або свідоцтво про реєстрацію компетентним органом та, у відповідних випадках, його оновлену версію та пов'язану інформацію;
- (b) результати моніторингу та інформацію, зазначену в параграфах 3 і 4;
- (c) якщо застосовно, журнал обліку годин експлуатації, як зазначено у статті 6(3) та в статті 6(8);
- (d) облік типів та обсягів палива, яке використовують на установці, та будь-яких збоїв чи виходів з ладу допоміжного очисного обладнання;
- (e) облік випадків невідповідності та вжитих заходів, як зазначено в параграфі 7.

Дані та інформацію, зазначену в пунктах (b)–(e) першого підпараграфа, зберігають впродовж періоду не менше шести років.

6. Оператор повинен без зайвих зволікань надавати доступ до даних та інформації, перелічених у параграфі 5, компетентному органу на його вимогу. Компетентний орган може висунути таку вимогу, щоб мати змогу перевірити дотримання вимог цієї Директиви. Компетентний орган також висуває таку вимогу, якщо представник громадськості вимагає доступу до даних чи інформації, перелічених у параграфі 5.

7. У разі невідповідності значенням гранично допустимих викидів, визначеним у додатку II, оператор повинен вжити необхідних заходів, щоб забезпечити, щоб відповідність було відновлено в найкоротший можливий строк, незалежно від заходів, передбачених статтею 8. Держави-члени повинні встановити правила щодо типу, частоти надання та формату інформації про випадки невідповідності, яку оператори повинні надавати компетентному органу.

8. Оператор повинен надавати компетентному органу все необхідне сприяння, щоб уможливити проведення будь-яких інспектувань і відвідин ділянки, відбору зразків та збирання будь-якої інформації, необхідної для виконання його обов'язків для цілей цієї Директиви.

9. Оператор повинен дотримувати якомога коротші інтервали запуску та зупинки середньої спалювальної установки.

Стаття 8

Перевірка відповідності

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб фактичні обсяги викидів, моніторинг яких здійснюють відповідно до додатка III, не перевищували значень гранично допустимих викидів, визначених у додатку II.

2. Держави-члени повинні запровадити дієву систему, що базується або на екологічних інспектуваннях, або на інших заходах, щоб перевіряти дотримання вимог цієї Директиви.

3. У випадку виявлення невідповідності, на додаток до заходів, що їх оператор вживає згідно зі статтею 7(7), держави-члени повинні забезпечувати, щоб компетентний орган зобов'язував оператора вживати будь-яких заходів, необхідних для відновлення відповідності без зайвої затримки.

Якщо невідповідність вимогам спричиняє значне погіршення локальної якості повітря, експлуатацію середньої спалювальної установки необхідно припинити до відновлення відповідності.

Стаття 9

Зміни щодо середніх спалювальних установок

Держави-члени вживають необхідних заходів, щоб забезпечити невідкладне інформування компетентного органу оператором про будь-які заплановані зміни у середній спалювальній установці, які можуть вплинути на відповідні значення гранично допустимих викидів.

Компетентний орган повинен оновлювати відповідним чином дозвіл або реєстрацію, залежно від випадку.

Стаття 10

Компетентні органи

Держави-члени призначають компетентні органи, відповідальні за виконання зобов'язань, що виникають на підставі цієї Директиви.

Стаття 11

Звітування

1. Держави-члени повинні до 1 жовтня 2026 року та до 1 жовтня 2031 року подати Комісії звіти з кількісною та якісною інформацією про імплементацію цієї Директиви, про будь-які дії, вчинені для перевірки відповідності роботи середніх спалювальних установок цій Директиві або про заходи правозастосування, вжиті з цією метою.

Перший звіт, зазначений у першому підпараграфі, повинен містити розрахунок загального річного обсягу викидів SO₂, NO_x та пилу з середніх спалювальних установок, згрупованих за типом установки, типом палива та класом потужності.

2. Держави-члени також повинні до 1 січня 2021 року подати Комісії звіт із розрахунком загального річного обсягу викидів CO та з усією доступною інформацією про концентрацію викидів CO із середніх спалювальних установок, згрупованих за типом палива та класом потужності.

3. У цілях звітування, зазначених у параграфах 1 і 2, Комісія надасть державам-членам інструмент електронного звітування.

Комісія за допомогою імплементаційних актів визначить технічні формати звітування, щоб спростити та оптимізувати для держав-членів процедуру виконання зобов'язань щодо звітування стосовно інформації, зазначеної в параграфах 1 і 2 цієї статті. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 15.

4. Комісія впродовж дванадцяти місяців з моменту отримання звітів від держав-членів відповідно до параграфу 1 цієї статті, та враховуючи інформацію, доступну відповідно до статті 6(11) та статті 6(12), повинна подати зведений звіт Європейському Парламенту і Раді.

5. У виконанні обов'язків, передбачених параграфами 3 і 4, Комісії надає підтримку Європейське агентство з охорони довкілля.

Стаття 12

Перегляд

1. До 1 січня 2020 року Комісія перегляне поступ у енергоефективності середніх спалювальних установок та оцінить переваги мінімальних стандартів енергоефективності стандарти згідно з найкращими доступними техніками.

2. До 1 січня 2023 року Комісія розгляне потребу в перегляді положень, що стосуються установок, які входять до складу SIS або MIS, а також частини 2 додатка II відповідно до новітніх технологій.

У рамках такого перегляду Комісія також оцінить, чи певні або всі типи середніх спалювальних установок потребують регулювання викидів CO.

З того часу перегляди повинні відбуватися кожні десять років і включати оцінювання доцільності запровадження жорсткіших значень гранично допустимих викидів, зокрема для нових середніх спалювальних установок.

3. Комісія повинна надати звіт про результати переглядів, зазначених у параграфах 1 і 2, Європейському Парламенту і Раді разом із законодавчою пропозицією, за відповідних обставин.

Стаття 13

Внесення змін у додатки

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 14 для адаптації пункту 2 частини 2 додатка III до науково-технічного прогресу.

Стаття 14

Делегування повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надано Комісії відповідно до умов, встановлених у цій статті.

2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 13, надають Комісії на п'ятирічний період, починаючи з 18 грудня 2015 року. Комісія складає звіт про виконання делегованих повноважень не пізніше ніж за дев'ять місяців до завершення п'ятирічного періоду. Делеговані повноваження автоматично подовжують на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент або Рада не ухвалюють рішення проти такого подовження не пізніше ніж за три місяці до завершення кожного такого періоду.

3. Делеговані повноваження, зазначені у статті 13, можуть бути в будь-який час відкликани Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє дію делегованого повноваження, вказаного в такому рішенні. Воно набуває чинності на наступний день після публікації рішення в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або в пізнішу дату, вказану в самому рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, які вже введені в дію.

4. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.

5. Делегований акт, ухвалений згідно зі статтею 13, набуває чинності тільки в тому випадку, якщо ні Європейський Парламент, ні Рада не висловили жодних заперечень протягом двомісячного періоду з дати надання зазначеного акта Європейському Парламенту і Раді, або, якщо до завершення цього періоду і Європейський Парламент, і Рада повідомили Комісії, що вони не матимуть заперечень. Такий період подовжують на два місяці за ініціативи Європейського Парламенту чи Ради.

Стаття 15

Процедура комітету

1. Комісії допомагає комітет, заснований відповідно до статті 75(1) Директиви 2010/75/ЄС. Такий комітет є комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011.
2. У разі покликання на цей параграф застосовують статтю 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.
3. Якщо комітет не надає жодного висновку, Комісія не ухвалює проект імплементаційного акта, і застосовують третій підпараграф статті 5(4) Регламенту (ЄС) № 182/2011.

Стаття 16

Санкції

Держави-члени встановлюють правила щодо санкцій, застосованих за порушення національних положень, ухвалених згідно з цією Директивою, та вживають усіх необхідних заходів для забезпечення їх застосування. Передбачені санкції повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними. Держави-члени повинні повідомити Комісію про такі положення до 19 грудня 2017 року і без затримки повідомляти її про будь-які подальші зміни, що впливають на них.

Стаття 17

Транспозиція

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї Директиви, до 19 грудня 2017 року. Вони негайно інформують про них Комісію.

Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Методи здійснення такого покликання визначають держави-члени.

2. Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного права, ухваленого ними у сфері регулювання цієї Директиви.

Стаття 18

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 19

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Страсбурзі 25 листопада 2015 року.

За Європейський Парламент

Президент

M. SCHULZ

За Раду

Президент

N. SCHMIT

⁽¹⁾ [ОВ С 451, 16.12.2014, с. 134.](#)

⁽²⁾ [ОВ С 415, 20.11.2014, с. 23.](#)

⁽³⁾ Позиція Європейського Парламенту від 7 жовтня 2015 року (ще не опублікована в Офіційному віснику) і рішення Ради від 10 листопада 2015 року.

⁽⁴⁾ Рішення Європейського Парламенту і Ради № 1386/2013/ЄС від 20 листопада 2013 року про Загальну програму охорони довкілля Союзу до 2020 року «Добробут у межах можливостей нашої планети» ([ОВ L 354, 28.12.2013, с. 171](#)).

⁽⁵⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/125/ЄС від 21 жовтня 2009 року про рамки для встановлення вимог до екодизайну для пов'язаних з енергоспоживанням продуктів ([ОВ L 285, 31.10.2009, с. 10](#)).

⁽⁶⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2010/75/ЄС від 24 листопада 2010 року про промислові викиди (комплексне запобігання та контроль забруднень) ([ОВ L 334, 17.12.2010, с. 17](#)).

⁽⁷⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/80/ЄС від 23 жовтня 2001 року про обмеження викидів у повітря певних забрудників від великих спалювальних установок ([ОВ L 309, 27.11.2001, с. 1](#)).

⁽⁸⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/50/ЄС від 21 травня 2008 року про якість навколишнього повітря та чистіше повітря для Європи ([ОВ L 152, 11.06.2008, с. 1](#)).

⁽⁹⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/4/ЄС від 28 січня 2003 року про публічний доступ до екологічної інформації та скасування Директиви Ради 90/313/ЄС ([ОВ L 41, 14.02.2003, с. 26](#)).

⁽¹⁰⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 від 16 лютого 2011 року про встановлення правил і загальних принципів стосовно механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень ([ОВ L 55, 28.02.2011, с. 13](#)).

⁽¹¹⁾ [ОВ С 369, 17.12.2011, с. 14.](#)

⁽¹²⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 97/68/ЄС від 16 грудня 1997 року про наближення законодавств держав-членів щодо заходів проти викидів газоподібних та твердих забрудників з двигунів внутрішнього згорання, призначених для встановлення на позашляховій рухомій техніці ([ОВ L 59, 27.02.1998, с. 1](#)).

⁽¹³⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1069/2009 від 21 жовтня 2009 року про встановлення санітарних норм щодо субпродуктів і похідних продуктів тваринного походження, не призначених для споживання людиною, та про скасування Регламенту (ЄС) № 1774/2002 (Регламент про субпродукти тваринного походження) ([ОВ L 300, 14.11.2009, с. 1](#)).

⁽¹⁴⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/72/ЄС від 13 липня 2009 року про спільні правила для внутрішнього ринку електроенергії та про скасування Директиви 2003/54/ЄС ([ОВ L 211, 14.08.2009, с. 55](#)).

⁽¹⁵⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/98/ЄС від 19 листопада 2008 року про відходи та скасування деяких Директив ([ОВ L 312, 22.11.2008, с. 3](#)).

ДОДАТОК І

ІНФОРМАЦІЯ, ЯКУ ПОВИНЕН НАДАВАТИ ОПЕРАТОР КОМПЕТЕНТНОМУ ОРГАНУ

1. Номінальне теплоспоживання (МВт) середньої спалювальної установки;
2. Тип середньої спалювальної установки (дизельний двигун, газова турбіна, двопаливний двигун, інший двигун або інша середня спалювальна установка);
3. Типи і частки використовуваного палива відповідно до категорій, встановлених у додатку II;
4. Дата початку експлуатації середньої спалювальної установки або, якщо точна дата початку експлуатації невідома, доказ того, що її експлуатація почалася до 20 грудня 2018 року;
5. Сектор економічної діяльності, в якому застосовують середню спалювальну установку, або об'єкт, у якому її застосовують (код NACE);
6. Очікувана кількість годин експлуатації середньої спалювальної установки за рік та середня експлуатаційна навантага;
7. Якщо використано варіант звільнення за статтею 6(3) або статтею 6(8), підписана оператором декларація про те, що середню спалювальну установку не експлуатуватимуть довше зазначеної в зазначених параграфах кількості годин;
8. Найменування та зареєстрований офіс оператора та, у разі стаціонарних середніх

спалювальних установок, фактична адреса розташування установки.

ДОДАТОК II

ЗНАЧЕННЯ ГРАНИЧНО ДОПУСТИМИХ ВИКИДІВ, ВКАЗАНІ В СТАТТІ 6

Усі значення гранично допустимих викидів, встановлені у цьому додатку, визначено за температури 273,15 К, тиску 101,3 кПа, після поправки на вміст водяної пари у відхідних газах та стандартизованого вмісту O_2 , який становить 6% для середніх спалювальних установок на твердих видах палива, 3% для середніх спалювальних установок (крім двигунів і газових турбін) на рідких і газоподібних видах палива, та 15% для двигунів і газових турбін.

ЧАСТИНА 1

Значення гранично допустимих викидів для наявних середніх спалювальних установок

Таблиця 1

Значення гранично допустимих викидів (mg/Hm^3) для наявних середніх спалювальних установок з номінальним теплоспоживанням на рівні або вище 1 МВт та нижче або на рівні 5 МВт, крім двигунів та газових турбін

Забрудник	Тверда біомаса	Інше тверде паливо	Газойль	Рідкі види палива, крім газойлю	Природний газ	Газоподібне паливо, крім природного газу
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 100	—	350	—	200 ⁽³⁾
NO _x	650	650	200	650	250	250
Пил	50	50	—	50	—	—

Таблиця 2

Значення гранично допустимих викидів (mg/Hm^3) для наявних середніх спалювальних установок з номінальним теплоспоживанням понад 5 МВт, крім двигунів та газових турбін

Забрудник	Тверда біомаса	Інше тверде паливо	Газойль	Рідкі види палива, крім газойлю	Природний газ	Газоподібне паливо, крім природного газу
SO ₂	200 ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾	400 ⁽⁶⁾	—	350 ⁽⁷⁾	—	35 ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾
NO _x	650	650	200	650	200	250
Пил	30 ⁽¹⁰⁾	30 ⁽¹⁰⁾	—	30	—	—

Таблиця 3

Значення гранично допустимих викидів (мг/Нм³) для наявних двигунів і газових турбін

Забрудник	Тип середньої спалювальної установки	Газойль	Рідкі види палива, крім газойлю	Природний газ	Газоподібне паливо, крім природного газу
SO ₂	Двигуни та газові турбіни	—	120	—	15 ⁽¹¹⁾ ⁽¹²⁾
NO _x	Двигуни	190 ⁽¹³⁾ ⁽¹⁴⁾	190 ⁽¹³⁾ ⁽¹⁵⁾	190 ⁽¹⁶⁾	190 ⁽¹⁶⁾
	Газові турбіни ⁽¹⁷⁾	200	200	150	200
Пил	Двигуни та газові турбіни	—	10 ⁽¹⁸⁾	—	—

ЧАСТИНА 2

Значення гранично допустимих викидів для нових середніх спалювальних установок

Таблиця 1

Значення гранично допустимих викидів (мг/Нм³) для нових середніх спалювальних установок, крім двигунів та газових турбін

Забрудник	Тверда біомаса	Інше тверде паливо	Газойль	Рідкі види палива, крім газойлю	Природний газ	Газоподібне паливо, крім природного газу
SO ₂	200 ⁽¹⁹⁾	400	—	350 ⁽²⁰⁾	—	35 ⁽²¹⁾ ⁽²²⁾
NO _x	300 ⁽²³⁾	300 ⁽²³⁾	200	300 ⁽²⁴⁾	100	200
Пил	20 ⁽²⁵⁾	20 ⁽²⁵⁾	—	20 ⁽²⁶⁾	—	—

Таблиця 2

Значення гранично допустимих викидів (мг/Нм³) для нових двигунів та газових турбін

Забрудник	Тип середньої спалювальної установки	Газойль	Рідкі види палива, крім газойлю	Природний газ	Газоподібне паливо, крім природного газу

SO ₂	Двигуни та газові турбіни	—	120 ⁽²⁷⁾	—	15 ⁽²⁸⁾
NO _x	Двигуни ⁽²⁹⁾ ⁽³⁰⁾	190 ⁽³¹⁾	190 ⁽³¹⁾ ⁽³²⁾	95 ⁽³³⁾	190
	Газові турбіни ⁽³⁴⁾	75	75 ⁽³⁵⁾	50	75
Пил	Двигуни та газові турбіни	—	10 ⁽³⁶⁾ ⁽³⁷⁾	—	—

⁽¹⁾ Це значення не застосовують, якщо станція спалює виключно деревинну тверду біомасу.

⁽²⁾ 300 мг/Нм³ у разі установок, що спалюють солому.

⁽³⁾ 400 мг/Нм³ у разі низькокалорійних газів з коксових печей у чорній металургії.

⁽⁴⁾ Це значення не застосовують, якщо станція спалює виключно деревинну тверду біомасу.

⁽⁵⁾ 300 мг/Нм³ у разі установок, що спалюють солому.

⁽⁶⁾ 1 100 мг/Нм³ у разі установок з номінальним теплоспоживанням на рівні або вище 5 МВт та нижче або на рівні 20 МВт.

⁽⁷⁾ До 1 січня 2030 року, 850 мг/Нм³ у разі установок з номінальним теплоспоживанням на рівні або вище 5 МВт та нижче або на рівні 20 МВт, що спалюють важке нафтове паливо.

⁽⁸⁾ 400 мг/Нм³ у разі низькокалорійних газів з коксових печей та 200 мг/Нм³ у разі низькокалорійних газів з доменних печей у чорній металургії.

⁽⁹⁾ 170 мг/Нм³ у випадку біогазу.

⁽¹⁰⁾ 50 мг/Нм³ у разі установок з номінальним теплоспоживанням на рівні або вище 5 МВт та нижче або на рівні 20 МВт.

⁽¹¹⁾ 60 мг/Нм³ у випадку біогазу.

⁽¹²⁾ 130 мг/Нм³ у разі низькокалорійних газів з коксових печей та 65 мг/Нм³ у разі низькокалорійних газів з доменних печей у чорній металургії.

⁽¹³⁾ 1 850 мг/Нм³ у таких випадках:

(i) для дизельних двигунів, будівництво яких почалося до 18 травня 2006 року;

(ii) для двопаливних двигунів у режимі рідкого палива.

⁽¹⁴⁾ 250 мг/Нм³ у разі двигунів з номінальним теплоспоживанням на рівні або вище 1 МВт та нижче або на рівні 5 МВт.

⁽¹⁵⁾ 250 мг/Нм³ у разі двигунів із номінальним теплоспоживанням на рівні або вище 1 МВт та нижче або на рівні 5 МВт; 225 мг/Нм³ у разі двигунів із номінальним теплоспоживанням на рівні або вище 5 МВт та нижче або на рівні 20 МВт.

⁽¹⁶⁾ 380 мг/Нм³ для двопаливних двигунів у режимі газоподібного палива.

⁽¹⁷⁾ Значення гранично допустимих викидів застосовні лише за навантаги понад 70%.

⁽¹⁸⁾ 20 мг/Нм³ у разі установок з номінальним теплоспоживанням на рівні або вище 1 МВт та нижче або на рівні 20 МВт.

⁽¹⁹⁾ Це значення не застосовують, якщо станція спалює виключно деревинну тверду біомасу.

⁽²⁰⁾ До 1 січня 2025 року, 1 700 мг/Нм³ у разі установок, що входять до складу SIS або MIS.

⁽²¹⁾ 400 мг/Нм³ у разі низькокалорійних газів з коксових печей та 200 мг/Нм³ у разі низькокалорійних газів з доменних печей у чорній металургії.

⁽²²⁾ 100 мг/Нм³ у випадку біогазу.

⁽²³⁾ 500 мг/Нм³ у разі установок із сукупним номінальним теплоспоживанням на рівні або вище 1 МВт та нижче або на рівні 5 МВт.

⁽²⁴⁾ До 1 січня 2025 року, 450 мг/Нм³ під час спалювання важкого нафтового палива зі вмістом N між 0,2% та 0,3%, та 360 мг/Нм³ під час спалювання важкого нафтового палива зі вмістом N менше 0,2% у разі установок, що входять до складу SIS або MIS.

- (²⁵) 50 мг/Нм³ у разі установок із сукупним номінальним теплоспоживанням на рівні або вище 1 МВт та нижче або на рівні 5 МВт; 30 мг/Нм³ у разі установок із сукупним номінальним теплоспоживанням на рівні або вище 5 МВт та нижче або на рівні 20 МВт.
- (²⁶) 50 мг/Нм³ у разі установок із сукупним номінальним теплоспоживанням на рівні або вище 1 МВт та нижче або на рівні 5 МВт.
- (²⁷) До 1 січня 2025 року, 590 мг/Нм³ для дизельних двигунів, що входять до складу SIS або MIS.
- (²⁸) 40 мг/Нм³ у випадку біогазу.
- (²⁹) Двигуни, які працюють від 500 до 1 500 годин за рік, може бути звільнено від дотримання цих значень гранично допустимих викидів, якщо вони застосовують первинні заходи обмеження викидів NO_x та відповідають значенням гранично допустимих викидів, визначеним у примітці (4).
- (³⁰) До 1 січня 2025 року у складі SIS та MIS, 1 850 мг/Нм³ для двопаливних двигунів у режимі рідкого палива та 380 мг/Нм³ у режимі газоподібного палива; 1 300 мг/Нм³ для дизельних двигунів ≤ 1 200 об/хв із сукупним номінальним теплоспоживанням нижче або на рівні 20 МВт та 1 850 мг/Нм³ для дизельних двигунів із сукупним номінальним теплоспоживанням понад 20 МВт; 750 мг/Нм³ для дизельних двигунів > 1 200 об/хв.
- (³¹) 225 мг/Нм³ для двопаливних двигунів у режимі рідкого палива.
- (³²) 225 мг/Нм³ для дизельних двигунів із сукупним номінальним теплоспоживанням нижче або на рівні 20 МВт зі швидкістю ≤ 1 200 об/хв.
- (³³) 190 мг/Нм³ для двопаливних двигунів у режимі газоподібного палива.
- (³⁴) Ці значення гранично допустимих викидів застосовні лише за навантаги понад 70%.
- (³⁵) До 1 січня 2025 року, 550 мг/Нм³ для установок, що входять до складу SIS або MIS.
- (³⁶) До 1 січня 2025 року, 75 мг/Нм³ для дизельних двигунів, що входять до складу SIS або MIS.
- (³⁷) 20 мг/Нм³ у разі установок із сукупним номінальним теплоспоживанням на рівні або вище 1 МВт та нижче або на рівні 5 МВт.

ДОДАТОК III

МОНІТОРИНГ ВИКИДІВ ТА ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДНОСТІ

ЧАСТИНА 1

Моніторинг викидів, який здійснює оператор

1. Періодичні вимірювання є обов'язковими щонайменше:
 - кожні три роки для середніх спалювальних установок із номінальним теплоспоживанням на рівні або вище 1 МВт та нижче або на рівні 20 МВт,
 - щороку для середніх спалювальних установок із номінальним теплоспоживанням понад 20 МВт.
2. Як альтернатива інтервалам, зазначеним у пункті 1, у разі середніх спалювальних установок, які підпадають під дію статті 6(3) або статті 6(8), періодичні вимірювання можуть бути обов'язковими щонайменше щоразу по досягненні таких кількостей годин експлуатації:
 - потрібне значення максимальної середньої кількості годин експлуатації за рік, передбаченої згідно зі статтею 6(3) або статтею 6(8) для середніх спалювальних установок із номінальним теплоспоживанням на рівні або вище 1 МВт та нижче або на рівні 20 МВт,
 - максимальна середня кількість годин експлуатації за рік, передбачена згідно зі статтею 6(3) або статтею 6(8) для середніх спалювальних установок із номінальним теплоспоживанням понад 20 МВт.

Частота періодичних вимірювань у жодному разі не повинна бути нижчою, ніж один раз на п'ять років.

3. Вимірювання є обов'язковими лише для:

- (a) забрудників, для яких у цій Директиві встановлено значення гранично допустимих викидів для відповідних установок;
 - (b) CO для всіх установок.
4. Перші вимірювання має бути здійснено впродовж чотирьох місяців після надання дозволу на експлуатацію або реєстрації установки, або від початку експлуатації залежно від того, котра з цих дат пізніша.
 5. Як альтернатива вимірюванням, зазначеним у пунктах 1, 2 та 3(a), щодо SO₂, може бути використано інші процедури, верифіковані та затверджені компетентним органом для визначення рівня викидів SO₂.
 6. Як альтернатива періодичним вимірюванням, зазначеним у пункті 1, державичлени можуть вимагати проведення безперервних вимірювань.

У разі проведення безперервних вимірювань, автоматизовані системи вимірювання підлягають перевірці за допомогою паралельних вимірювань із використанням референтних методів принаймні один раз на рік, а оператор повинен повідомляти компетентному органу про результати таких перевірок.
 7. Відбір проб, аналіз забруднювальних речовин і вимірювання параметрів процесів, а також будь-які альтернативні заходи, використані відповідно до пунктів 5 і 6, повинні ґрунтуватися на методах, які забезпечують достовірні, репрезентативні та порівнянні результати. Методи, які відповідають гармонізованим стандартам EN, потрібно вважати такими, що відповідають цій вимозі. Під час кожного вимірювання установка повинна працювати в стабільних умовах під репрезентативною постійною навантагою. У цьому контексті, періоди запуску та зупинки повинні бути виключені.

ЧАСТИНА 2

Оцінювання відповідності

1. У разі періодичних вимірювань, значення гранично допустимих викидів, вказані в статті 6, вважають дотриманими, якщо результати жодної з серій вимірювань або інших процедур, описаних і визначених відповідно до правил, встановлених компетентним органом, не перевищують відповідних значень гранично допустимих викидів.
2. У разі безперервних вимірювань, дотримання значень гранично допустимих викидів, вказаних у статті 6, необхідно оцінювати відповідно до пункту 1 частини 4 додатка V до Директиви 2010/75/ЄС.

Валідовані середні значення визначають відповідно до пунктів 9 і 10 частини 3 додатка V до Директиви 2010/75/ЄС.
3. У цілях обчислення середніх значень викидів до уваги не беруть значення, виміряні протягом періодів, зазначених у статті 6(11) і статті 6(12), а також під час запуску та зупинки установки.